

ANDRÉS CORCHERO

TERESA

●●● Coproducció Mercat de les Flors

Teresa és una peça que vol acostar-se a la mística a partir del cos i de la dansa. Està basada en la obra escrita de dues dones. D'una banda, el món de Santa Teresa de Jesús, i més concretament *El libro de la vida*; i de l'altra, *La gravedad y la gracia*, de la filòsofa i activista Simone Weil. Damunt l'escenari hi trobarem sis dones, sis ballarines de diferents edats, estils i procedències, sis Tereses actuals que ballen soles i en companyia, a la recerca del lloc de trobada entre allò humà i allò diví.

Premi Nacional de Dansa de Catalunya 2003, Andrés Corchero té una llarga trajectòria que comprèn des de la seva reconeguda experiència professional amb la dansa *butoh* fins a la improvisació al costat de músics de renom com ara Joan Saura i Agustí Fernández. A més a més, ha creat nombroses coreografies, moltes de les quals amb la seva companyia Raravis (amb Rosa Muñoz), i ha col·laborat amb un gran nombre d'artistes, tant de dansa com d'altres disciplines. La temporada passada vam poder veure dos solos interpretats per ell mateix, treballs íntims i honestos que van captivar el públic.

DEL 4 AL 7 DE MARÇ
20 H DG 18 H
SALA MAC
75 MIN

PROPERES ESPECTACLES

6 i 7 de març
CONDEGALÍ
dit dit

13 i 14 de març
**INSTITUT VALENCIÀ
DE CULTURA**
presenta **SOL PICÓ**
Animal de séquia

Del 19 al 21 de març
BALLET DE LORRAINE
Programa Cunningham:
For Four Walls, Rain Forest
i *Sounddance*

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

TEMPORADA
2020/21

Ballarines Fátima Campos, Magdalena Garzón, Carla Moll, Ana Pérez García, Anna Pérez Moya, Donia Sbika / **Coreografia** Andrés Corchero / **Ajudant coreografia** Ana Pérez García / **Escenografia** Miquel Ruiz / **Il·luminació** Llorenç Parra / **Espai sonor** Damien Bazin / **Vestuari** Marc Guaita / **Ajudant coreografia en pràctiques del CSD** Mireia Torres / **Assessorament de cant** Pere Sais / **Producció i management** Fani Benages / **Producció executiva** Andreu Banús / **Fotògraf companyia** Pep Daudé / **Fotografia imatge espectacle** Juanjo Marín

Coproducció Mercat de les Flors, Quinzena metropolitana de dansa i Andrés Corchero / **Amb la col·laboració** L'Estruch Fàbrica de Creació / **Agraïments** Cristina Morales, Carles Decors

dansa.

Quinzena metropolitana.

«**"Sempre recordaré a la Teresa [...] Ens ensenyà a ballar, a cantar i a estimar. D'això era ella la que més sabia, amb una floreta al seu cap i un mocador negre al coll."**»

Ovidi Montllor: "Homenatge a Teresa", de l'àlbum A Alcoi (1974)

Vestida de negre, Santa Teresa de Jesús també tenia una floreta al cap, sàvia d'amor, ni que fos per l'absolut. Al capdavant, fondre's amb Déu és fondre's amb tot déu, és omplir-se de tot, del món que t'omple, en giravolt metafòric a l'estil suffí o dervitx, coreografies que busquen ser la punta de rosca del cosmos, l'esperit fet cos, a un pas del panteisme. Potser ni tan sols a un pas. Per això la mística té tant de travessia en el desert com de llum brillant, de via ascètica com de sensualitat de l'ànima en clímax permanent. De la caiguda a l'elevació hi va molt de camí pla, rutines del cos, ballar-la cada dia, desfer per fer, assumir qui s'és per ser qui es vol ser: TOT. Ser-ho tot. La imaginació és la boja de la casa, deia Santa Teresa de Jesús. La marginada. Però precisament perquè la imaginació és poder cal partir de baix. Des de la caiguda. I fer perquè se'n alci la persona.

Així comença *Teresa*, aquest homenatge a la poeta mística Santa Teresa de Jesús ("Vivo sin vivir en mí, / y tan alta vida espero, / que muero porque no muero."). A la peça, l'homenatge a la mística castellana s'articula en paral·lel a l'obra de l'escriptora francesa cristiana d'origen jueu Simone Weil, compromesa amb el dolor d'altri, amb els desarrelats, amb la lluita contra la injustícia (va ser a la columna Durruti durant la Guerra Civil i després a la Resistència francesa), reivindicada per la consciència crítica d'Albert Camús i després per tants i tants escriptors i pensadors europeus. Comença així, doncs, aquesta peça de Corchero: amb la caiguda, amb el cos que s'alça i busca un nord, un camí que és un estat de l'ànima, una forma de contemplació (*Camino-Michi* es deia la peça en què el 2010 repassava la seva trajectòria). Al capdavant, la diferència que va entre la mística de Santa Teresa de Jesús i la de Simone Weil vindria a ser la mateixa que va de Kazuo Ōno a Min Tanaka, els dos mestres de Corchero: el primer era poesia en moviment, mentre que el segon, acabant al mateix lloc, tenia un mètode, un sistema, per ajudar d'altres a arribar-hi. De Santa Teresa a Weil hi va el mateix. La segona serveix més directament el món social i la política, ni que sigui des de la prepolítica, des de la reflexió i l'assaig. Dos pensaments seus em sembla que expliquen la relació directe entre la dansa i el pensament, entre la poesia (que és imatge, encarnació de la idea) i el pensament.

Diu Weil que la persona més perfecta, la més autènticament humana, és alhora treballador manual i pensador ("pensament i acció units"). I resumeix la idea d'una possible "teoria de la percepció" en els termes següents: "el cos actua per a l'enteniment com el bastó d'un cec, que de l'obstacle percebut per la punta n'avisava la mà que en sosté l'empunyadura". Certament això és la dansa. Sobretot la dansa d'Andrés Corchero. Una antena de percepció. La punta de transmissió del bastó. La lectura de les coses pels ulls del cos, savis d'aquest braille, savis d'aquest ball.

—L'obra no parla de Santa Teresa —diu el coreògraf—, sinó que presenta sis dones que l'encarnen. Són sis Tereses diferents. Inspirats també per l'obra de Simone Weil, sobretot *La gravetat i la gràcia*, no representem cap vida, sinó que ens omplim de les paraules d'aquestes dones per portar-les a escena. Sense text. Amb el cos. Sentint com elles el dolor i la gràcia. Sent-les.

Cada intèrpret parteix de com les SENT i de com les ÉS. Les senten sent-les, amb les antenes a tota potència. Corchero no dicta moviments, crea contextos perquè les coses passin. I la gent que l'acompanya sempre és especial, tan rara avis com ell, per dir-ho amb el nom de la companyia. Gent particular, però generosament integrada a un equip. Les intèrprets són Fàtima Campos, Magdalena Garzón, Carla Moll, Ana Pérez García, Anna Pérez Moya i Donia Sbika

—Totes són genials. La Fàtima és la més gran i de més recorregut professional, ha treballat amb moltes companyies, i això li fa projectar en escena una tranquil·litat, un estat de calma, de serenitat i de seguretat tan grans, que ajuda molt a la peça i que ha estat molt bonic per al grup. La Magdalena transmet una mena de malenconia que no és tristor, sinó fe en alguna cosa, una creença que no és divina, però la posa en un estat d'ànim molt elevat. Amb l'Ana Pérez García fa anys que hi treballa, és també la meva assistent de direcció, i el que en destacaria més és la seva abnegació, el lluitadora que és, i aquí ha estat clau perquè s'ha trencat el taló d'Aquiles i el procés de recuperació li ha representat viure en carn pròpia el dolor i el sacrifici físics que apareixen a l'obra. M'agrada també per com busca sempre més enllà de si mateixa, amb cap, però també amb molt de foc a dins. De l'Anna Pérez Moya, me n'agrada el joganera que és, com punxa i li diverteix portar la contrària i qüestionar-ho tot. La Donia és una persona amb una gran força vital, potser la més distancada cap al fet pròpiament religiós, amb una energia molt trencadora, sense formes establertes, molt lliures. I la Carla és la més jove i hi veig una puresa que la fa brillar d'una manera molt especial, molt seva, en escena. El més interessant de veure-les treballar juntes ha estat notar com ha acabat sortint com és cada una.

Joaquim Noguero

UNA HORA ABANS

Sessió d'introducció a l'espectacle amb BÀRBARA RAUBERT,
periodista especialitzada en dansa.
Coordina BdDansa. Explicadansa.

DISSABTE 6 DE MARÇ
Sala SG
Gratuit amb inscripció prèvia
Aforament limitat

Més informació a **mercatflops.cat**

CONSORCI FORMAT PER

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

AMB EL SUPORT DE

MITJANS COL-LABORADORS

CATALUNYA
RÀDIO

el Periódico

betevé

ara.cat

COL-LABOREN

Sabadell
Fundació

VERI
AVUI FOM A LA TENDRE

EN XARXA AMB ELS PROJECTES EUROPEUS

DANCE ON
PASS ON
DREAM ON

